

Konference asistentů veřejného práva ve Vídni

Ve dnech 1. – 4. března se ve Vídni konala konference asistentů veřejného práva, nazvaná „Všeobecnost základních práv a různost společností“ (Allgemeinheit der Grundrechte und Vielfalt der Gesellschaft). Z Právnické fakulty Masarykovy univerzity se jí zúčastnili JUDr. Věra Kalvodová (katedra trestního práva), Mgr. Romana Šťastná (katedra správního a finančního práva) a Mgr. Vojtěch Šimíček (katedra ústavního práva a politiky).

Přítomnost brněnských účastníků (stejně jako JUDr. Josefa Skály z Ústavu státu a práva, JUDr. Evy Malcevané a JUDr. Lubora Cibulky z bratislavské Právnické fakulty) byla trošku pionýrským počinem. Přestože má tato konference dlouholetou tradici (letos proběhl už 34. ročník), vůbec poprvé se jí totiž mohli zúčastnit asistenti, pocházející z ne-německy mluvících zemí (tj. mimo SRN, Rakousko a Švýcarsko).

Dlouhá tradice této konference se po-

zitivně projevila v organizačním zabezpečení. Nejen značný počet sponzorů a pochopení příslušných rakouských orgánů, ale především ohromná obětavost organizátorů dovolila celou akci pojmout velkolepě (počet účastníků přesahoval číslo 250!), a to co do vědecké i společenské úrovně.

Vědecká část probíhala v podkroví vídeňské Právnické fakulty. Skládala se z jednotlivých referátů a následných diskusí, které byly vedeny velice živě a někdy možná až nesmlouvavě, ale vždy elegantně a s nadhledem. Referáty se orientovaly na problematiku základních práv, a to z nejrůznějších pohledů. V první polovině převažoval právně teoretický přístup (např. „Základní práva jako pravidla a principy“, „Diskursně teoretické opodstatnění základních práv“), druhá část se orientovala více na praktické otázky. Za nejzajímavější považuji referáty věnované svobodě náboženského vyznání a hodnocení aktuálního stavu právní úpravy shromažďovacího práva; rozhodně nezapadl ani příspěvek JUDr. Skály k problému ochrany menšin v České republice.

Přínos konference vidím i v tom, že mladým akademikům umožnila prezentovat a konfrontovat své názory k těm otázkám, kterými se hlouběji zabývají zejména ve svých disertačních pracích. Cenné jsou rovněž neformální rozhovory, vedené během oficiální i neoficiální části konference, které se týkaly nejen odborných problémů, ale i otázek spojených s prací na jednotlivých fakultách, způsobem výuky apod. V tomto smyslu je postavení asistentů v Brně odlišné především ve dvou směrech: s ohledem na personální situaci musí nesrovnatelně větší část času věnovat pedagogické činnosti, a to v různých, často i velice málo souvisej-

cích oborech. To pak samozřejmě umožňuje hlubší specializaci. Bylo proto značně obtížné vysvětlovat svou činnost ve dvou i více obsáhlých oborech ve srovnání s ostatními kolegy, kteří sebe označují např. za „rozhlasového právníka“ (Rundfunksrechtler). Tato skutečnost se pak výrazně odráží i na orientaci a tématech jednotlivých disertačních prací.

Velice vstřícní byli zejména místní kolegové, kteří připomněli tradičně dobré vztahy právnických fakult ve Vídni a v Brně, které se datují prakticky od vzniku brněnské fakulty a váží se – ve svých počátcích – především na rozvíjení normativní právní teorie (ryzí nauky právní). Nezbyvá než věřit, že se povede úspěšně navázat na činnost takových vědeckých osobností, jakými byli na obou stranách např. H. Kelsen, F. Weyr, V. Kubeš nebo O. Weinberger. Velice zajímavé bylo rovněž seznámení se s bezprostředními názory rakouských kolegů na právní, politické a hospodářské aspekty přistoupení Rakouska do Evropské unie, protože k podpisu příslušné smlouvy došlo shodou okolností v první den konference.

Kromě odborné části (ke které můžeme přičíst např. i návštěvu Ústavního soudu, spojenou s následnou recepcí a diskusí s rakouskými ústavními soudci) připravili organizátoři i hodnotné společenské a kulturní vyžití. Hned první den nás očekávala večeře na vídeňské radnici, nechybělo ani pozvání na spolkové kancléřství (kancléře zastoupil ministr spravedlnosti). Dále existovala nabídka hned několika divadelních představení, prohlídky města, výstav a jiných kulturních památek.

Příští, už 35. ročník této konference, se bude konat v Rostoku, který se stane prvním pořadajícím východoněmec-

kým městem. Tamější pořadatelé to budou mít o to těžší, že letošní organizátoři nasadili lašku velice vysoko. Na určité obavy, které zaznívaly mezi jednotlivými účastníky už během konference, výstižně zareagoval jeden z rostockých organizátorů upozorněním, že sice „Rostok není Vídeň, mariánský kostel není štěpánským dómem a právnická fakulta není vídeňským juridikem, jedno může ale s určitostí slíbit už nyní: nikdo si s sebou nebude muset brát vlastní stan“. Nezbývá tedy než popřát organizátorům v Rostoku hodně štěstí a trpělivosti a věřit, že v dohledné době se takováto akce bude moci konat i v Brně.

Vojtěch ŠIMÍČEK